

A szóbanforgó jutalék a munkaadó intézet által az intézet alkalmazottai részére fizettetvén ki, az a felhívott törvényes rendelkezés szerint az alkalmazottak általános kereseti adója alá tartozik, mert az adókötelezettség szempontjából nem az a körülmény irányadó, hogy az alkalmazott a járandóság ellenében milyen munkát végez, hanem az, hogy a járandóságot a munkaadójától kapja, akivel szolgálati viszonyban van.

Az alkalmazottaknak kifizetett ügynöki díjak az alkalmazottak kereseti adója alá tartoznak. Következik ez a H. Ö. 28. §-ában foglalt rendelkezésekből is, amely szakasz (1) bekezdése szerint a biztosító intézetek az ügynöki díjakat évenként egyszer kötelesek kimutatni, azonban a (2) bekezdés szerint az alkalmazottaknak kifizetett és az alkalmazottak kereseti adójával megadóztatott ügynöki díjakat nem kell kimutatniok.

Az a körülmény, hogy az alkalmazottak ügynöki jutaléka a panaszban előadottak szerint általános kereseti adóval is meg van róva, az alkalmazottak kereseti adójának jogosságát nem érinti, mert az nem dönti el az adókötelezettség módját, hogy az intézet miképen állítja ki a kimutatásait, hanem a felhívott törvényes rendelkezések.

Ez a határozat pedig nem akadályozza annak, hogy a vállalat alkalmazottai, amennyiben az ügynöki jutalékaik után az intézet téves kimutatásai alapján általános kereseti adóval is megrovattak, ennek az adónak kétszeres megadóztatás címén törlését kérelmezzék.

A gazdasági alkalmazottak osztályba sorozása kizárólag az évi szegődmény alapján történik, míg az esetleges egyéb járandóságok számításba nem jönnek. (Közig. Biróság 15.810/1926. P. szám.) Az 1925. évi 300/P. M. számú rendelet és annak utasítása értelmében a gazdasági alkalmazottak osztályba sorolása „kizárólag az évi szegődmény, gabonajárandóság (konvenció) alapján történik“. Világosan így rendeli ezt az idézett rendelet 36. §-ának 6. pontja, illetőleg annak a 60-ik bekezdése, amely azt is körülírja, hogy „szegődmény (konvenció) alatt a bérlevélben kikötött gabonajárandóságot, u. m. buza, rozs, kétszeres, árpa, zab járandóságnak együttes mennyiségét kell érteni“. Nem számítható tehát ide az egyéb járandóság még akkor sem, ha a kikötött tejjárandóságot, vagy készpénzfizetést, vagyis u. n. fertálpénzt szintén gabonában kapja meg a gazdasági alkalmazott.

Minthogy pedig az adott esetben a D. J. gazdasági eseléd kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv szerint úgy ó, mint H. L. eseléd társa konvenció címén mindössze 18 métermáza gabonát kap, ennél fogva a panaszos ezen gazdasági eselédei a kereseti adóátalány szempontjából nem a III-ik,

hanem a II-ik adóosztályba sorolandók, tekintet nélkül arra, hogy a szegődményen (kinvención) felül kapott egyéb járandóságai helyett is gabonát kaptak kézhez.

Az ügyvédi meghatalmazás kétoldalú jogügylet. (Közigazg. Biróság 24.326/1926. P. szám.) Helyesen minősítette a pénz-ügyigazgatóság megtámadott határozatában kétoldalú jogügyletnek az ügyvédi meghatalmazást, minthogy a megbízás elfogadása által, ami a jelen esetben is megtörtént, úgy a megbízót, mint a megbizottat illetően egymással szemben jogok és kötelezettségek keletkeznek. Ez a felfogás felel meg a polgári törvénykönyv tervezete 1365. §-ában kifejezett jogi álláspontnak is.

A meghatalmazás egyoldalú jogügyleti minőségére alapított panaszt ennél fogva nem lehetett figyelembe venni.

I. Ha a közszállítási szerződés szerint az illeték fizetését a megrendelő magára vállalta, az illeték alapjául a kikötött ár és az illeték együttes összege szolgál. II. Ha az eladás ab eladási telep történt, de az eladó a fuvardíjat előlegezi, a fuvardíj után szerződési illeték nem jár. (Közig. Biróság 5464/1927. P. szám.) Sz. város tanácsa a panaszossal szerződést kötött a város részére szükséges szén szállítása iránt. A szerződési feltételek szerint a panaszos a szénét „ab bányá” volt köteles szállítani, úgy, hogy azért a szállítással felmerült összes költségeket a panaszos volt köteles előlegezni. A szén vételárát a megállapodás szerint a város a II. és III. fokozat szerint felbélyegzett nyugtákra fizeti ki a panaszosnak, de a lerótt bélyegilleték összegét megtéríti a panaszosnak s természetesen megtéríti az előlegezett szállítási költségeket is, de mindezeket már bélyegtelen nyugtára.

A panaszos a megállapodás utóbbi rendelkezése alapján azt vitatja, hogy őt az annak értelmében kiállított okiratokra (számlák, nyugták) feltétlenül bélyegilleték-mentesség illeti meg s ha a bélyegilleték-kötelezettség elvileg meg is volna állapítható, az őt nem, hanem egyedül Sz. városát terhelné.

Ez az álláspont azonban téves.

Az illetékszabályok lényegük szerint közjogi jellegű jogszabályok. Azok rendelkezéseit tehát a felek megállapodásai nem változtathatják meg. A panaszos felelőssége pedig az Illetékszabályok 95. §. 4. pontja alapján feltétlenül fennáll, mert a kiszabásra alkalmat adott jogügylet kétoldalú.

Nem helytálló a panaszosnak az a része sem, amely a szén vételára után kiállított nyugták bélyegilletékének összegét a vételárról kiállított nyugtáknál figyelmen kívül kívánja hagyni.

Ez alól a panaszos nem mentesülhet sem az Illetékdíj-jegyzék 84. tétel B. 1., 2. és 102. tétel e) és f) pontjai alapján